

MELDURIN

SJÓFÓLKÍÐ HEVUR UPPIBORIÐ HEIÐUR

– Fólkin, ið dag og dagliga stríðast í eini vinnu, sum landið í stóran mun livir av, hava uppiborið ein dag, har tey og teirra fak kemur í fokus. Tí blíva vit við at skipa fyri Sjómannadegnum. Soleiðis sigur John William Joensen, ið er ein av høvuðsfyriskiparunum av Sjómanndegnum. Um vikuskiftið verður Sjómannadagurin hildin fyri 10. ferð

Rannvá G. Fossaberg

Ein dagur, har fiskivinnan og fólkin, ið starvast í vinnuni, verða sett í fokus. Tað var endamálið við tí fyrsta Sjómannadegnum, sum varð hildin í Klaksvík í 2005.

– Fyri níggju árum síðani tosaðu vit als ikki um, at tað skuldi blíva til fleiri Sjómannadagar. Vit vildu bara skipa fyri einum degi, sum snúði seg um sjófólkið og fiskivinnuna, men longu tá fyrsti Sjómannadagurin var farin aftur um bak, vóru vit greiðir yvir, at talan skuldi blíva um eitt afturvendandi tiltak. Áhugin fyri degnum hevur alla tíðina verið til staðar, og eg haldi, at vit øll kunnu blíva samd um, at

sjófólkið hevur tað uppiborið.

Tað sigur John William Joensen, ið er ein av teimum tíggu monnunum, sum eru høvuðsfyriskiparar av Sjómannadegnum í Klaksvík. Hetta vikuskiftið er Klaksvík karmur um enn ein Sjómannadag, sum nú hevur 10 ár á baki.

Byrjaði í luftini

Søgan aftan fyri tað, sum er blivið eitt av teimum heilt stóru tiltøkunum og fastur partur av føroyska summárinum, byrjaði umborð á einum flogfari á veg til Føroya.

– Pápi mín, Olivur Joensen, ferðaðist heim til Føroya og hitti Niclas Hera Jákupsson umborð á flogfarinum.

Her greiddi Niclas Heri frá eini sjónvarpssending, hann hevði sæð, um eina verksmiðju yviri í Amerika, ið framleiddi mat til smábørn. Einaferð um árið skipaði býurin har fyri einum degi, har alt var ókeypis og snúi seg um verksmiðjuna, mat til smábørn, kappingar, sum hava við smábørn at gera, og so framvegis. Niclas Heri gjørdi sær síðani tankar um, hvussu ein slíkur dagur kundi verið gjørdur í Klaksvík og tillagaður føroysk viðurskifti. Hann nevndi so fyri pápa, um tað ikki hevði verið eitt hugskot, at havt ein dag í Klaksvík, har tað snýr seg um línufiskiskap og alt tað umhvørvið, sum hevur við sjóvinnu at

gera, fortelur John William Joensen.

Í fyrstu syftu flentu teir bara eftir hugskotinum, men rættiliga skjótt festi hugskotið røtur, og teir greiddu millum annað John William Joensen og øðrum frá um henda serliga dagin.

– Í 2005 valdu vit so at skipa fyri tí fyrsta sjómannadegnum. Sjálvur helt eg beinavegin, at tað var eitt frálíkt hugskot, tí tað er ótrúliga lítið fokus á gerandisdagin umborð á teimum ymsu skipunum og ikki minst fólkin, ið starvast í vinnuni, sigur John William Joensen og leggur afturat:

– Tað, sum vit vildu tá, og eisini vilja í dag, er at hava ein dag, har vit kunnu vísa

tað siðsøguliga innan fiskivinnuna og sjálvt hondverkið. Harafturat skal Sjómannadagurin vera eitt hugnaligt tiltak fyri alla familjuna, sigur John William Joensen.

Ókeyp is og rúsfriur dagur

Eitt, sum eyðkennir Sjómannadagin, er, at øll tiltøkini eru ókeypis. Til dømis kostar stóra fiskabuffétin, sum verður leygardagin, einki, og tey útvíð tvey tonsini av mati, sum vera á fiskabuffétini, eru latin av skipum, útróðarbátum, virkjum og øðrum. Og júst tað, at Sjómannadagurin er ókeypis, hevur stóran týðning fyri fyriskipararnar.

– Hvørja ferð tað er ein stevna ella okkurt annað tiltak at fara til, so er tað ikki altíð eins hugaligt hjá teimum, ið eru foreldur, tí tað kann skjótt kosta nógvar pengar. Hevur tú fleiri børn, er tað alt annað enn stuttligt at skula siga nei, tá børnini spyrja um candyfloss ella ballón. Vit vita væl, at tað skulu pengar til, men vit hava valt, at seta tingini á høvdið – tað vil siga, at vit mugu keypa okkum til tingini, greiðir John William Joensen frá og heldur fram:

– Tibetur eru vit so heppin, at vit hava eina rúgvu av feløgum, sum hjálpa okkum, og ikki minst stuðlar, sum eru við til at gera tað møguligt at hava Sjómannadagin, sigur